

[Ole Bjørn Kraft.]

grundet, vil han ikke møde nogen modstand fra min side, og jeg vil ikke på nogen måde føle mig fornærmet over, at det eksperiment, vi her foretog, ikke bliver ført videre, hvis erfaringerne taler derimod.

Bertel Dahlgaard: Den første tanke, man får, når man ser dette lovforslag om rigsdagens tiltræden af den nye engelsk-danske overenskomst, er jo egentlig denne, at det må synes ejendommeligt, at den danske regering kan indgå en overenskomst med den engelske regering den 10. december 1948 og derefter disponere på grundlag af denne overenskomst og så først forelægge overenskomsten til godkendelse her i rigsdagen næsten tre måneder efter.

Jeg kunne tænke mig, at den højtærede forsvarsminister ville sige, at han har ønsket, inden han forelagde den til godkendelse, at se resultaterne af forhandlingerne om Atlantpagten. Det er mig ikke muligt at se en sådan forbindelse mellem disse to ting, men selvom der skulle kunne gives grunde derfor, burde det jo ikke have afholdt ministeren fra at have forelagt lovforslaget her i tinget og dermed overladt det til rigsdagen, så at det var rigsdagen, der rådede over lovforslagets hurtigere eller langsommere behandling. Jeg er selvfølgelig ganske klar over, at den høje regering med rette har kunnet regne med, at både konservative og venstre vil give denne overenskomst deres tilslutning, og at der altså er sikkerhed for, at der her i rigsdagen er et stort flertal derfor. Men selvom det er tilfældet, har jeg altså den anskuelse, at den høje regering i et tilfælde som dette måtte vise dette hus det hensyn, som det har krav på, og som også de medlemmer, der ikke er enige i denne beslutning, har krav på. Det formelle og det parlamentarisk korrekte er jo heller ikke uden en vis værdi under udøvelsen af folkestyret.

Med hensyn til selve sagen er det jo kendt, at det radikale venstre har været imod forlængelsen af brigadens ophold i Tyskland. Det forekommer mig, at de seneste begivenheder og herunder den politik, som knættedes her i tinget i går, yderligere understreger, at danske soldater bør være i Danmark. Derom tror jeg ikke der kan herske tvivl, og jeg er forbavset for ikke at sige chokeret over, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft virkelig skulle mene, at det skulle være i Danmarks interesse, at større styrker lægges i udlandet. Er det virkelig en betragtning og en tankegang, som også deles af regeringen?

Vi kan altså fra det radikale venstres side ikke være medansvarlige for den beslutning, der her foreslås tiltrådt. Jeg vil ligesom det ærede medlem hr. Harald Petersen gerne bede ministeren oplyse tinget om de samlede udgifter, der i det kommende finansår skal bevilges til brigadens ophold dernede, herunder ikke blot de direkte udgifter, men også udgifterne til køb af munderingssager, vedligeholdelse af materiel, ammunition o.s.v. og beløbet til leje af skyts, håndvåben, køretøjer o.s.v. I denne forbindelse må man jo også tage i betragtning de beløb, som selve de unges arbejdskraft repræsenterer. Det ærede medlem hr. Harald Petersen gjorde omkostningerne i de 2 sidste år op, men man må jo ikke glemme, at foruden disse 40 mill. kr. om året, som det her drejer sig om, har de unges arbejdskraft — de unge, som opholder sig ved brigaden — repræsenteret en årlig værdi af i hvert tilfælde 15—20 mill. kr., og jeg vil regne med, at for det kommende år vil den tilsvarende værdi af arbejdskraften ligge mellem 5 og 10 mill. kr.

Jeg skal endnu blot anmode om, at dette lovforslag må blive henvist til et udvalg, hvor jeg gerne vil rette forskellige spørgsmål i denne forbindelse til den højtærede minister, også spørgsmålet vedrørende hjemdragningen af de styrker, som nu om kort tid kommer tilbage.

Jeg ved ikke, om jeg endnu må sige en enkelt bemærkning til den højtærede minister. Under finanslovbehandlingen tillod jeg mig at opfordre til, at der blev nedsat et sagkyndigt udvalg både af militære og civile til undersøgelse af, hvorledes de værnepligtiges tjenestetid udnyttedes på den mest hensigtsmæssige måde. Den højtærede minister gav tilsagn om nedsættelsen af et sådant udvalg, og jeg har selvfølgelig ikke mindste grund til at tvivle om, at den højtærede minister vil opfylde dette tilsagn; jeg vil blot gerne bede ministeren om at oplyse tinget i så henseende.

Alfred Jensen: Man kan ikke påstå, at der er nogen overvældende interesse for denne særdeles vigtige sag, hvorunder der skal tages stilling til spørgsmålet om, hvorvidt 2 000 unge mennesker i denne sommer skal sættes til tjeneste i et fremmed land, og hvorvidt der 1½ år frem i tiden efter sommerens udgang skal være 1 000 unge mennesker til tjeneste i et fremmed land. Det overrasker sådan set ikke mig i betragtning af vedtagelsen i går med 119 stemmer mod 23 af tilslutningen til Atlantpagten, hvorefter vi i henhold til dens bestemmelser